

af krigsmateriel. Det stigende internationale samarbejde navnlig i såvel Nato-regi som blandt de europæiske Nato-lande om udvikling og produktion af krigsmateriel tilsiger, at der åbnes mulighed for, at udenlandsk kapital – i hvert fald i begrænset omfang – kan indgå som ansvarlig kapital i danske virksomheder, der har produktionstilladelse.

Et samarbejde om udvikling og produktion af krigsmateriel åbner endvidere mulighed for udveksling af teknologisk viden af betydelig interesse også for danske virksomheders civile produktion. Et samarbejde herom med udenlandske virksomheder, f.eks. i form af joint ventures, forudsætter ofte, at de samarbejdende virksomheder med henblik på fælles investeringer udveksler mindre andele af selskabskapitalen, og at de samarbejder på bestyrelsesplan.

Baggrunden for forslaget til ændring af §§ 5 og 6 er derfor samtidig med at åbne mulighed for begrænset udenlandsk kapital at give mulighed for, at de udenlandske investorer i en vis mindre udstrækning kan få sæde i selskabets bestyrelse. Derfor foreslås § 5 ændret således, at op til 20 pct. af bestyrelsespladserne kan besættes med udenlandske statsborgere.

Kravet om, at direktører og prokurister skal være danske statsborgere, fastholdes.

Ændringsforslagene medfører ikke nogen nævneværdig udenlandsk indflydelse på produktionen og medfører ingen ændring i den kontrol, virksomhederne er undergivet. Det er således fortsat Statens Våbenkontrol, der påser, at loven overholdes. Forslagene vil imidlertid kunne have stor betydning for dansk industris mulighed for at deltage i internationale projekter, der kan være værdifulde for industriproduktionen både i den militære og den civile sektor. Ska- bes der ikke en sådan mulighed, kan tab af danske arbejdspladser på længere sigt befyrgtes.

I overensstemmelse med folketingsbeslutningen er der i §§ 16 og 17 indarbejdet bestemmelser om, at den, der nægter at medvirke til udvikling og produktion af krigsmateriel ikke derved fortaber retten til arbejdsløshedsdagpenge eller sociale ydelser. Bestemmelserne, som er ændringer af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om social bistand, er udformet i samarbejde med Arbejdsministeriet og Socialministeriet, og svarer til § 15 i det tidligere forslag med lovtekniske ændringer.

Endvidere er der i § 8 indarbejdet en bestemmelse om, at justitsministeren hvert år afgiver en beretning til det udenrigspolitiske nævn om omfanget og arten af tilladelser til at producere krigsmateriel.

5. Det tidligere lovforslags bestemmelse i § 17 om ændringer i våbenlovens eksportbestemmelse er ikke medtaget i lovforslaget. Udenrigsministeriet udtalte

under behandlingen af det tidligere lovforslag bl.a., at »alt i alt forekommer den gældende våbeneksportpolitiske praksis fuldt ud at tilgodesee de samme hensyn som ændringsforslaget, som tilmed i forhold til den førte politik repræsenterer en principiel vidtgående lempelse med nærliggende risiko for misbrug«. På baggrund af Udenrigsministeriets udtalelse opstod der tvivl om, hvorvidt regeringens hidtidige restriktive våbeneksportpolitik ville blive opretholdt. For at imødegå denne tvivl er bestemmelsen ikke medtaget.

6. Som noget nyt i forhold til det tidligere forslag er der medtaget visse ændringer i våbenlovens § 2 c, § 3, § 9 og § 10.

Formålet med ændringerne er bl.a. at ligestille skytteforeninger under Dansk Firmaidrætsforbund med skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger (DDSG & I) og skytteforeninger under Dansk Skytte Union (DSU).

Ved lovforslaget skabes der endvidere en utrykkelig hjemmel for, at politiet uden retskendelse har adgang til kontrol af våbensamlinger m.v.

Ved lovforslaget ændres der ikke på den skærpelse af våbenlovgivningen, der blev gennemført i 1985 og 1987.

7. Lovforslaget forventes ikke at få administrative eller økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, stk. 1

Bestemmelsen fastslår i *stk. 1*, hvad der skal forstås ved krigsmateriel.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger indeholder den gældende lov ikke nogen afgrænsning af, hvad der skal forstås ved krigsmateriel. Det er fastlagt i en kongelig anordning fra 1937. Denne anordning omfatter stort set de typer af krigsmateriel, som man kendte i 1937, og visse dele hertil.

I praksis har man ved en udvidende fortolkning af anordningen i et vist omfang inddraget genstande, der ikke er nævnt i anordningen, under den gældende lov. Det drejer sig navnlig om genstande, der klart bør være omfattet af lovgivningen om krigsmateriel, og som ikke var kendt i 1937, f.eks. dele til raketter. På den anden side har militært radioudstyr fremdeles været holdt uden for krigsmateriellovgivningen, da kommunikationsudstyr ikke er nævnt i anordningen.

§ 1, *stk. 1, nr. 1*, betyder, at enhver form for materiel, der er specielt konstrueret til militær anvendelse, er omfattet af loven. Radioudstyr, der er specielt kon-